FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 17 april 2015

423/2015

Lag
om ändring av miljöskyddslagen

Utfärdad i Helsingfors den 10 april 2015

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i miljöskyddslagen (527/2014) 71 §,

ändras 21 § 4 mom., 27 § 1 mom., 29 §, 32 § 1 mom. 4 punkten, 87—89 och 91 §, 96 § 2 mom., 98, 109 och 125 §, 159 § 1 mom., 162 § 3 mom., 163 och 165 §, 183 § 3 mom., 205 §, 225 § 1 mom. 6 punkten, 230 § 2 mom., 231 § 2 mom., 232 och 235 § och bilaga 1, samt

fogas till 32 § 1 mom. en ny 5 punkt, till lagen nya 40 a, 47 a och 89 a § och en ny bilaga 3 som följer:

21 §

Statliga myndigheter

— — — — — — — — — — — — — —

Finlands miljöcentral är behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet, nedan *ozonförordningen*, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006, nedan *F-gasförordningen*. Dessutom sköter Finlands miljöcentral godkännandeuppdrag som avses i 209 § 2 mom. samt handhar och utvecklar informationsutbytet om bästa tillgängliga teknik, följer utvecklingen inom bästa tillgängliga teknik och informerar om den.

— — — — — — — — — — — — — —

27 §

Allmän tillståndsplikt

För sådan verksamhet som medför risk för förorening av miljön och som anges i tabell 1 i bilaga 1 (*direktivanläggning*) och i tabell 2 i bilaga 1 krävs tillstånd (*miljötillstånd*). Djurenhetskoefficienter som ska användas i vissa fall för att bestämma om djurstallar kräver tillstånd anges i bilaga 3.

— — — — — — — — — — — — — —

29 §

Väsentlig ändring av tillståndspliktig verksamhet

När det gäller verksamhet som har miljö-

RP 257/2014
MiUB 20/2014
RSv 291/2014

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU (32010L0075); EUT L 334, 17.12.2010, s. 17
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 (32009R1005); EUT L 286, 31.10.2009, s. 1
Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 (32014R0517); EUT L 150, 20.5.2014, s. 195
Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 (32013R0347); EUT L 115, 25.4.2013, s. 39
Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (32013R0525); EUT L 165, 18.6.2013, s. 13

tillstånd krävs det tillstånd för ändringar som ökar utsläppen eller deras konsekvenser och för andra väsentliga ändringar av verksamheten. Sådant tillstånd behövs dock inte om ändringen inte ökar miljöpåverkan eller riskerna och miljötillståndet inte behöver ses över på grund av ändringen av verksamheten. En ändring av verksamheten är alltid väsentlig om den leder till att verksamheten motsvarar verksamheten vid en direktivanläggning.

På ansökningar om sådan ändring av tillståndet eller verksamheten som avses i 1 mom. tillämpas 39 §, och ärendet ska behandlas med iakttagande av 96 §. Ett ärende som gäller ändring av en direktivanläggnings verksamhet behandlas dock enligt 5 och 8 kap., om ändringen kan medföra betydande skadeverkningar för människors hälsa eller miljön.

Närmare bestämmelser om vad som ska anses utgöra väsentlig ändring får utfärdas genom förordning av statsrådet.

32 §

Undantag från tillståndsplikten för vissa verksamheter som avser avfallsbehandling

För sådan yrkesmässig behandling av avfall eller behandling av avfall i en anläggning som avses i tabell 2 punkt 13 i bilaga 1 behövs det inte miljötillstånd med stöd av den punkten, när det är fråga om att

— — — — — — — — — — — — — —

4) utvinningsavfall från torvutvinning eller sådant inert avfall eller sådan icke-förorenad jord som uppkommer vid annan utvinning behandlas i enlighet med en plan för hantering av utvinningsavfall i samband med verksamheten i fråga på något annat sätt än genom deponering av avfallet på en sådan deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka,

5) i överensstämmelse med ett beslut enligt 136 § på täktområdet utnyttja marksubstanser som tagits i samband med sanering av förorenad mark.

— — — — — — — — — — — — — —

5 kap.

Tillståndsförfarandet

40 a §

Energiprojekt av gemensamt intresse för Europeiska unionen

Om ett energiprojekt av gemensamt intresse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer och om upphävande av beslut nr 1364/2006/EG och om ändring av förordningarna (EG) nr 713/2009, (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009 kräver miljötillstånd, ska denna lag och den ovannämnda förordningen samt lagen om tillståndsförfarandet för energiprojekt av gemensamt intresse inom Europeiska unionen (684/2014) tillämpas när ärendet behandlas.

47 a §

Gemensam behandling av miljötillståndsansökningar och ansökningar om marktäktstillstånd

När det krävs både miljötillstånd och tillstånd enligt marktäktslagen (555/1981) för ett marktäktsprojekt ska tillståndsansökningarna behandlas tillsammans och avgöras genom samma beslut, om detta inte av särskilda skäl ska anses vara onödigt. Det räcker med en ansökan för ett gemensamt tillstånd.

Om det vid behandlingen av ett tillståndsärende framgår att det för verksamheten behövs tillstånd också enligt marktäktslagen, ska sökanden inom en av tillståndsmyndigheten utsatt skälig tid lämna in en tillståndsansökan enligt marktäktslagen. I annat fall kan den tillståndsansökan som är anhängig lämnas utan prövning.

87 §

Tillståndets giltighet

Ett miljötillstånd ska meddelas att gälla tills vidare. På verksamhetsutövarens ansökan kan det dock meddelas att gälla för viss tid eller om det finns sådana vägande skäl för

det som hänger samman med verksamhetens särskilda egenskaper, med att den teknik eller de metoder som används är nya eller med att verksamhetens negativa konsekvenser är svåra att bedöma. Ett miljötillstånd som beviljats för viss tid upphör att gälla när tiden går ut, om inte något annat anges i tillståndsbeslutet.

Bestämmelser om giltighetstiden för tillstånd som avses i 47 a § finns i 10 § i marktäktslagen.

88 §

När tillstånd upphör att gälla

Tillståndsmyndigheten kan besluta att ett tillstånd ska upphöra att gälla, om

1) verksamheten har varit avbruten minst fem år i en följd eller verksamhetsutövaren meddelar att verksamheten inte inleds eller att verksamheten har avslutats,

2) verksamheten eller för dess inledande väsentliga åtgärder inte har påbörjats inom fem år efter det att tillståndet vunnit laga kraft eller inom en i tillståndsbeslutet angiven längre tid,

3) ansökan om översyn av tillståndet inte har gjorts i enlighet med 80 § 3 mom.

Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §. Ärendet kan inledas av tillståndsmyndigheten på eget initiativ, av en tillsynsmyndighet, av verksamhetsutövaren, av kommunen eller av den som orsakats olägenhet.

89 §

Ändring av tillstånd

Verksamhetsutövaren får ansöka om ändring av ett miljötillstånd. På en sådan ansökan tillämpas bestämmelserna i 39 § om tillståndsansökan.

Tillståndsmyndigheten ska dessutom på initiativ av en tillsynsmyndighet, den myndighet som bevakar allmänt intresse, den som orsakats olägenhet eller en i 186 § avsedd registrerad förening eller stiftelse ändra tillståndet, om

1) den förorening eller risk för förorening som verksamheten medför väsentligen avviker från vad som bedömts på förhand,

2) verksamheten har konsekvenser som är förbjudna enligt denna lag,

3) utsläppen kan minskas väsentligt utan oskäliga kostnader på grund av den bästa tillgängliga teknikens utveckling,

4) verksamhetens yttre förhållanden efter det att tillståndet beviljades väsentligt har förändrats och tillståndet därför behöver ändras,

5) det behövs för att tillgodose ett sådant efter beviljandet av tillståndet genom lag, statsrådsförordning eller en rättsakt av Europeiska unionen infört specificerat krav som är bindande och gäller förebyggande eller hindrande av förorening av miljön.

Om ändring av tillståndet inleds på initiativ av en i 2 mom. avsedd aktör ska tillståndsmyndigheten innan den avgör ärendet höra verksamhetsutövaren och vid behov lämna denne en specificerad begäran om att ge in de redogörelser som myndigheten behöver för att bedöma grunderna för och behovet av en ändring.

Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §.

89 a §

Ändring av fiskevårdsskyldighet och fiskerihushållningsavgift

När det gäller ändring av fiskevårdsskyldighet eller fiskerihushållningsavgift gäller vad som föreskrivs i 3 kap. 22 § i vattenlagen. Om det vid ett sådant ersättningsförfarande som avses i 126 § i denna lag har framkommit ny utredning om grunderna för fiskevårdsskyldigheten eller fiskerihushållningsavgiften, kan den statliga miljötillståndsmyndigheten samtidigt på tjänstens vägnar ta upp ändringen av skyldigheten eller avgiften till behandling oberoende av vad som annars föreskrivs om ändring och översyn av villkor.

91 §

Förlängning av tidsfrist

Om det av orsaker som inte beror på tillståndshavaren är förenat med avsevärda svårigheter för denna att inom den utsatta tiden

iaktta ett villkor i ett miljötillstånd och en senareläggning av att iaktta villkoret inte medför risk för betydande förorening av miljön, kan tillståndsmyndigheten på ansökan förlänga tidsfristen med högst tre år. Tillståndet ska ses över på behövligt sätt med anledning av förlängningen. Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §.

En tidsfrist får inte förlängas med stöd av denna paragraf, om förlängningen strider mot denna lag, mot avfallslagen, mot någon förordning som utfärdats med stöd av dem eller mot internationella förpliktelser som är bindande för Finland.

96 §

Förvaltningsförfarande i vissa ärenden

— — — — — — — — — — — — —

Information om att ett ärende inletts och om beslutet ska dock alltid ges i enlighet med 44 och 85 § om ärendet gäller

1) fastställande av gränsvärden som är lindrigare än utsläppsnivåerna i enlighet med 78 §,

2) ändring av en direktivanläggnings tillstånd med stöd av 89 § 2 mom. 1 punkten.

— — — — — — — — — — — — —

98 §

Regler för sammanräkning av bränsleeffekten för förbränningsanläggningar

När rökgaserna från två eller flera separata pannor, gasturbiner eller förbränningsmotorer (*energiproducerande enhet*) leds ut genom en gemensam skorsten som innehåller en eller flera rökkanaler ska den kombination som dessa enheter utgör betraktas som en enda förbränningsanläggning och deras bränsleeffekt ska räknas samman när förbränningsanläggningens bränsleeffekt fastställs. När bränsleeffekten för förbränningsanläggningar fastställs beaktas inte energiproducerande enheter vars bränsleeffekt är under 15 megawatt.

När minst två sådana i 1 mom. avsedda energiproducerande enheter vars drift har inletts enligt ett miljötillstånd som har beviljats eller beviljas den 1 juli 1987 eller därefter har uppförts eller uppförs så att rökgaserna från dem enligt tillståndsmyndighetens prövning och med beaktande av tekniska och ekonomiska omständigheter kan ledas ut genom en gemensam skorsten, ska kombinationen av dessa energiproducerande enheter betraktas som en enda förbränningsanläggning och deras bränsleeffekter ska räknas samman när förbränningsanläggningens bränsleeffekt fastställs.

Som en enda förbränningsanläggning enligt 1 mom. betraktas dock inte en kombination av två eller flera separata energiproducerande enheter med en bränsleeffekt på minst 15 megawatt om dessa enheter har tagits i bruk senast den 31 december 1994 och de då har varit i olika verksamhetsutövares besittning.

109 §

Regler för sammanräkning av bränsleeffekten för samförbränningsanläggningar

När bränsleeffekten för en samförbränningsanläggning fastställs ska regeln för sammanräkning i 98 § iakttas.

125 §

Ersättningsbeslut i samband med tillståndsärenden

När tillståndsmyndigheten beviljar miljötillstånd ska den samtidigt, om inte något annat följer av 126 §, bestämma om ersättning för skador som verksamheten orsakar genom förorening av vattendrag. Då tillämpas inte 9 § i lagen om ersättning för miljöskador. Ersättningen ska bestämmas med beaktande av vad som i 87 § i denna lag föreskrivs om tillståndets tidsbundenhet.

159 §

Kompetens som krävs av dem som hanterar ämnen som bryter ned ozonskiktet samt vissa fluorerade växthusgaser och hur kompetensen visas

En person eller verksamhetsutövare som hanterar ämnen som avses i ozonförordningen eller i bilaga I till F-gasförordningen,

eller som installerar eller utför underhåll eller service på anordningar eller system som innehåller sådana ämnen eller som sköter avfallshanteringen för sådana anordningar eller system ska ha sådan tillräcklig kompetens att förebygga utsläpp av ämnena som anges i en förordning av statsrådet som utfärdas med stöd av denna lag.

— — — — — — — — — — — — —

162 §

Certifiering

— — — — — — — — — — — — —

Säkerhets- och kemikalieverket kan besluta att återkalla ett certifikat, om det framkommer att en person eller verksamhetsutövare inte handlar i enlighet med kompetenskraven eller om en verksamhetsutövare inte längre uppfyller kompetenskraven. Innan certifikatet återkallas ska Säkerhets- och kemikalieverket ge verksamhetsutövaren eller personen möjlighet att avhjälpa bristen, om den inte är så väsentlig att den inte kan avhjälpas inom en skälig tid.

— — — — — — — — — — — — —

163 §

Läckagekontroller

Innehavaren av eller ägaren till anordningar som innehåller i 159 § 1 mom. avsedda ämnen ska se till att anordningarna och eventuella läckagedetektorsystem kontrolleras regelbundet och att det förs service- och kontrolljournal över anordningarna på det sätt som föreskrivs i artikel 23 i ozonförordningen och i artiklarna 4—6 i F-gasförordningen.

Anordningens innehavare eller ägare ska se till att den som utför kontrollen och verksamhetsutövaren har ett av Säkerhets- och kemikalieverket utfärdat certifikat enligt 162 §.

Närmare bestämmelser om de kontroller som avses i 1 mom. samt om de uppgifter som service- och kontrolljournalen ska innehålla utfärdas genom förordning av statsrådet.

165 §

Lämnande av uppgifter om fluorerade växthusgaser

Den som importerar eller exporterar ämnen som avses i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG eller i bilagorna I och II till F-gasförordningen, importerar eller exporterar anordningar som innehåller sådana ämnen, eller tillverkar, installerar eller underhåller anordningar som innehåller sådana ämnen eller utför annan behandling, distribution eller avfallshantering av sådana ämnen ska på begäran årligen lämna Finlands miljöcentral uppgifter om försäljning, användning, import, export och bortskaffande av dessa ämnen.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som avses i 1 mom. och om hur de ska lämnas får utfärdas genom förordning av statsrådet.

183 §

Förbud och förelägganden som gäller ämnen, kemikalier, preparat, produkter, anordningar och maskiner

— — — — — — — — — — — — —

Säkerhets- och kemikalieverket beslutar om förbud och förelägganden enligt 1 och 2 mom. när överträdelsen gäller efterlevnaden av en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 216 § och som gäller produkter som innehåller organiska lösningsmedel. Säkerhets- och kemikalieverket beslutar om förbud och föreläggande också i de fall där överträdelsen gäller fullgörande av skyldigheter för certifiering av personer och verksamhetsutövare enligt 159—163 §, bestämmelser som utfärdats med stöd av dem eller F-gasförordningen, eller iakttagande av beslut om undantag enligt 218 § 2 mom. Finlands miljöcentral beslutar om förbud och förelägganden i de fall där överträdelsen gäl-

ler efterlevnaden av ozonförordningen, en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 216 § för skydd av ozonskiktet eller en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 163 §. Finlands miljöcentral beslutar också om förbud och förelägganden i de fall som gäller efterlevnaden av F-gasförordningen till andra delar än när det gäller certifiering av personer och verksamhetsutövare. Förbud mot användning av en enskild anordning som strider mot bestämmelserna samt föreläggande att fullgöra underhållsskyldighet meddelas dock av en tillsynsmyndighet som avses i 23 § 1 mom.

205 §

Avgifter

Utöver vad som i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) föreskrivs om avgifter för statliga myndigheters prestationer, får den statliga tillsynsmyndigheten ta ut avgift för

1) sådan periodisk inspektion av och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet som baserar sig på ett tillsynsprogram som myndigheten utarbetat,

2) inspektioner som avses i 169 §,

3) inspektioner som behövs för tillsynen över att ett förbud eller föreläggande som avses i 175 eller 176 § iakttas eller för tillsynen över sådant avbrytande av verksamheten som avses i 181 §.

Den kommunala miljövårdsmyndigheten får ta ut avgift för

1) behandling av ett tillstånd, en anmälan eller ett annat ärende som avses i denna lag,

2) sådan periodisk inspektion av och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet som baserar sig på ett tillsynsprogram som myndigheten utarbetat,

3) inspektioner som behövs för tillsynen över att ett förbud eller föreläggande som avses i 175 eller 176 § iakttas eller för tillsynen över sådant avbrytande av verksamheten som avses i 181 §.

Bestämmelser om avgifter till kommunen för behandling och kontroll av tillståndsansökningar enligt 47 a § finns i 23 § i marktäktslagen.

Avgifter som kommunen tar ut får motsvara högst kommunens totala kostnader för prestationen. Grunderna för avgifterna till kommunen fastställs närmare i en taxa som antas av kommunen.

Avgift tas inte ut för behandling av ärenden som inletts på initiativ av en myndighet eller en part som orsakas olägenhet, om inte något annat följer av 1 eller 2 mom. eller det är fråga om en sådan ändring av ett tillstånd som avses i 89 § och som inletts på ansökan av en myndighet. Avgiften för ändring av ett tillstånd enligt 89 § ska tas ut hos verksamhetsutövaren även om ärendet inletts på ansökan av en myndighet.

För behandling av ett ärende som har inletts på yrkande av någon annan än en myndighet eller en part som orsakas olägenhet får avgift tas ut hos den som inlett ärendet, om det ska anses uppenbart att ärendet har väckts utan grund.

Bestämmelser om indrivning av offentliga fordringar utan dom eller beslut och om rätten att anföra grundbesvär över en avgift finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

225 §

Brott mot miljöskyddslagen

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

— — — — — — — — — — — — — —

6) åsidosätter sin skyldighet enligt artikel 4—8, 10—13, 15—17, 20, 22—24 eller 27 i ozonförordningen eller sin skyldighet enligt artikel 3—8, 10—17 eller 19 i F-gasförordningen eller enligt 165 §, handlar i strid med sin skyldighet enligt artikel 5, 6 eller 9.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG, handlar i strid med 159 § 1 mom. eller 161 § eller handlar i strid med en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 17 kap. eller med F-gasförordningen,

— — — — — — — — — — — — — —

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *brott mot miljöskyddslagen* dömas till böter.

— — — — — — — — — — — — — —

230 §

Skyldighet att ansöka om miljötillstånd

— — — — — — — — — — — — —

Om man på det sätt som avses i 29 § väsentligt ändrar verksamhet som utövas med stöd av i 228 § 2 mom. avsedda beslut eller i 3 mom. i den paragrafen avsedda planer och som enligt denna lag är tillståndspliktig, ska miljötillstånd sökas för hela verksamheten. Att tillståndsärendet är anhängigt hindrar inte att verksamheten fortsätter.

— — — — — — — — — — — — —

231 §

När tillståndsplikten upphör

— — — — — — — — — — — — —

Om den verksamhet som avses i 1 mom. enligt 116 § 1 mom. ska registreras upphör miljötillståndet för verksamheten dock att gälla först när en statsrådsförordning som gäller verksamheten och som utfärdats med stöd av 10 § i denna lag eller 12 § i den lag som upphävs blir tillämplig. Om en verksamhet som ska registreras gäller inrättandet eller driften av en tillståndspliktig anläggning på det sätt som avses i 5 § 1 mom. 3 punkten, upphör miljötillståndet för anläggningen att gälla först när ansökan om miljötillstånd för väsentlig ändring av verksamheten ska göras enligt 29 § eller när miljötillståndet behöver ändras enligt 89 §.

— — — — — — — — — — — — —

232 §

Direktivanläggningar

Verksamhetsutövaren vid en direktivanläggning som är verksam när denna lag träder i kraft och i fråga om vilken slutsatserna om anläggningens huvudsakliga verksamhet har trätt i kraft före ikraftträdandet av denna lag ska göra en i 80 § 2 mom. avsedd utredning inom sex månader från ikraftträdandet, om anläggningens huvudsakliga verksamhet är tillverkning av glas, järn- och stålproduktion, produktion av cement, kalk och magnesiumoxid eller garvning av hudar och skinn, och i övriga fall inom ett år från ikraftträdandet, samt vid behov ansöka om översyn av tillståndet enligt 81 §.

Verksamhetsutövaren vid en direktivanläggning som är verksam när denna lag träder i kraft ska utarbeta den statusrapport som avses i 82 § senast i samband med att

1) tillstånd för väsentlig ändring av verksamheten söks enligt 29 §,

2) tillståndet eller tillståndsvillkoren ses över enligt 81 §, eller

3) tillståndet ändras enligt 89 §.

På verksamhetsutövare vid stora förbränningsanläggningar och samförbränningsanläggningar tillämpas 2 mom. först efter den 31 oktober 2014.

235 §

Översyn av tillståndsvillkor som gäller säkerhet för avfallsbehandling

Om miljötillstånd har beviljats för avfallsbehandling före den 1 maj 2012 och den säkerhet som ställts för verksamheten inte är förenlig med 59—61 §, ska tillståndsvillkoret om säkerhet ses över senast i samband med att

1) tillstånd för väsentlig ändring av verksamheten söks enligt 29 §,

2) tillståndet ses över enligt 81 §,

3) tillståndet ändras enligt 89 §, eller

4) tillståndsmyndigheten meddelar föreläggande som avses i 94 § 3 mom. om åtgärder för avslutande av verksamheten.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2015. Bestämmelserna i 47 a §, 87 § 2 mom. och 205 § 3 mom. träder dock i kraft först den 1 juli 2016.

Om en verksamhet inte längre kräver miljötillstånd enligt denna lag, upphör ett tillstånd eller ett med tillstånd jämförbart beslut att gälla när denna lag träder i kraft. Om en tillståndsansökan som gäller sådan verksamhet är anhängig, lämnas behandlingen av ansökan därhän.

En skyldighet enligt ett beslut om miljötillstånd som meddelats före denna lags ikraftträdande och som gäller översyn av tillståndsvillkoren upphör att gälla. Tillsynsmyndigheten ska i samband med den regelbundna tillsynen bedöma behovet att ändra

ett sådant tillstånd i enlighet med 89 § senast ett år efter den tidpunkt då ansökan om översyn av tillståndet skulle ha lämnats till tillståndsmyndigheten.

Tillståndsärenden som har anhängiggjorts före denna lags ikraftträdande ska behandlas i enlighet med de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet, dock inte i enlighet med den upphävda 71 §. Detsamma gäller ärenden där tidsfristen för att inleda ärendet enligt ett villkor i miljötillståndet är före ikraftträdandet, men där tidsfristen inte iakttagits. Lagens 230 § ska dock också tillämpas på tillståndsärenden som har inletts innan denna lag har trätt i kraft.

Tillståndsärenden som är anhängiga vid förvaltningsmyndigheter eller domstolar när 47 a § i denna lag träder i kraft ska behandlas och avgöras i enlighet med de bestämmelser som gällde vid den paragrafens ikraftträdande, om inte något annat föreskrivs nedan.

Om en fullföljdsdomstol upphäver ett tillståndsbeslut som bestämmelser som gällde när 47 a § i denna lag trädde i kraft ska tillämpas på och återförvisar ärendet i sin helhet för att behandlas på nytt, ska ärendet behandlas och avgöras enligt bestämmelserna i denna lag.

Helsingfors den 10 april 2015

Republikens President

SAULI NIINISTÖ

Miljöminister *Sanni Grahn-Laasonen*

Bilaga 1

TILLSTÅNDSPLIKTIGA VERKSAMHETER

TABELL 1 Direktivanläggningar		**TABELL 2 Andra anläggningar**
1. Skogsindustri		**1. Skogsindustri**
a) Industriella anläggningar där det framställs pappersmassa av trä eller andra fibrösa material		
b) Industriella anläggningar där det framställs papper, papp eller kartong, och produktionskapaciteten överstiger 20 ton per dygn		
		a) Sågverk där produktionskapaciteten är minst 20 000 m^3 sågvirke per år
		b) Upplag av obarkat virke i vatten där minst 20 000 m^3 virke kan förvaras på en gång, dock inte upplag i vatten där det finns ett slutet vattenhanteringssystem
c) Industriella anläggningar där det framställs en eller flera av följande träskivor: OSB-spånskivor, spånskivor eller träfiberskivor, och där produktionskapaciteten överstiger 600 m^3 per dygn		c) Fabriker som framställer OSB-spånskivor, spånskivor eller träfiberskivor där produktionskapaciteten är minst 10 000 m^3 per år och högst 600 m^3 per dygn eller fabriker som tillverkar eller ytbelägger plywood eller andra träskivor där produktionskapaciteten är minst 10 000 m^3 per år
d) Behandling av trä och träprodukter med kemikalier där produktionskapaciteten överstiger 75 m^3 per dygn av annat slag än behandling uteslutande mot blånadssvampar		d) Träimpregneringsinrättningar med en produktionskapacitet som är högst 75 m^3 per dygn eller andra sådana anläggningar som använder träskyddskemikalier där mängden använda träskyddskemikalier överstiger 1 ton per år
		e) Limträfabriker eller sådana fabriker som tillverkar andra limmade eller laminerade träprodukter med en förbrukning av lim som överstiger 25 ton per år
		f) Fanerfabriker
2. Metallindustri		**2. Metallindustri**
a) Rostning och sintring av metallhaltig malm, inbegripet sulfidmalm		
		a) Kallvalsverk för järnbaserade metaller
b) Produktion av råjärn eller stål (primär eller sekundär smältning), inklusive utrustning för kontinuerlig gjutning, med en kapacitet som överstiger 2,5 ton per timme		b) Järn- eller stålverk eller fabriker som tillverkar järnlegeringar, där produktionskapaciteten är högst 2,5 ton per timme
c) Produktion av icke-järnmetaller av malm, slig eller sekundärt råmaterial genom metallurgiska, kemiska eller elektrolytiska processer		
		c) Valsverk, smidesverkstäder eller dragerier

TABELL 1 Direktivanläggningar		TABELL 2 Andra anläggningar
		för icke-järnmetaller
d) Drift av järn- och stålgjuterier med en produktionskapacitet som överstiger 20 ton per dygn		d) Drift av järn- och stålgjuterier med en produktionskapacitet på högst 20 ton per dygn, men minst 200 ton per år
e) Andra gjuterier eller smältverk, med en smältningskapacitet som överstiger 4 ton per dygn för bly och kadmium och 20 ton per dygn för icke-järnmetaller		e) Andra gjuterier eller smältverk där smältningskapaciteten är högst 20 ton per dygn, men minst 200 ton per år; vid smältning av bly eller kadmium högst 4 ton per dygn
f) Behandling av järnbaserade metaller genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall med en inmatning som överstiger 2 ton råstål per timme		f) Behandling av järnbaserade metaller genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall med en inmatning av högst 2 ton råstål per timme
g) Varmvalsverk för järnbaserade metaller, med en kapacitet som överstiger 20 ton per timme eller smidesverkstäder där slagenergin per hammare överstiger 50 kilojoule och den använda värmeeffekten överstiger 20 megawatt		g) Varmvalsverk för järnbaserade metaller, med en kapacitet på högst 20 ton per timme eller smidesverkstäder där slagenergin per hammare är högst 50 kilojoule eller den använda värmeeffekten är högst 20 megawatt
h) Ytbehandling av metaller eller plaster genom en elektrolytisk eller kemisk process där behandlingsbadens sammanlagda volym överstiger 30 m^3		h) Ytbehandling av metaller eller plaster genom en elektrolytisk eller kemisk process där behandlingsbadens sammanlagda volym är minst 5 och högst 30 m^3
		i) Fartygsvarv
		j) Ackumulatorfabriker
3. Energiproduktion		**3. Energiproduktion**
a) Förbränning av bränslen i anläggningar med en total bränsleeffekt på minst 50 megawatt; vid fastställandet av anläggningens bränsleeffekt adderas alla energiproducerande enheter som finns på samma anläggningsområde		a) Förbränning av bränslen i anläggningar där det finns en eller flera energiproducerande enheter med en bränsleeffekt på minst 20 megawatt för förbränning av fast bränsle, och den sammanräknade bränsleeffekten för alla energiproducerande enheter på anläggningsområdet är under 50 megawatt
b) Avskiljning av koldioxidströmmar från anläggningar som omfattas av tabell 1 för geologisk lagring enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006		
		b) Kärnkraftverk
4. Kemisk industri; tillverkning av de ämnen eller grupper av ämnen som anges nedan där tillverkningen omfattar kemiska eller biologiska reaktioner och sker i industriell skala		**4. Kemisk industri;** tillverkning av de ämnen eller grupper av ämnen som anges nedan där tillverkningen omfattar kemiska eller biologiska reaktioner och sker i industriell skala
a) Tillverkning av oorganiska kemikalier såsom		

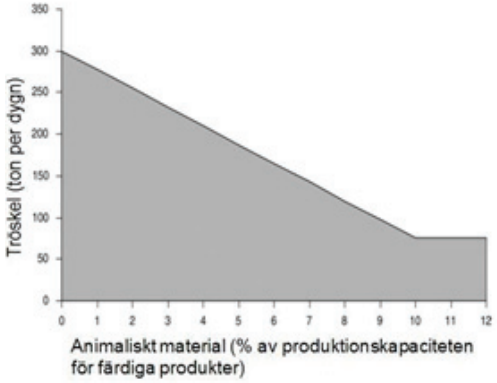
TABELL 1 Direktivanläggningar		TABELL 2 Andra anläggningar
— gaser, som t.ex. ammoniak, klor eller klorväte, fluor eller fluorväte, koloxider, svavelföreningar, kväveoxider, väte, svaveldioxid, karbonylklorid (fosgen) — syror, som t.ex. kromtrioxid, fluorvätesyra, fosforsyra, salpetersyra, saltsyra, svavelsyra, oleum, svavelsyrlighet — baser, som t.ex. ammoniumhydroxid, kaliumhydroxid, natriumhydroxid — salter, som t.ex. ammoniumklorid, kaliumklorat, kaliumkarbonat, natriumkarbonat, perborat, silvernitrat — icke-metaller, metalloxider eller andra oorganiska föreningar, som t.ex. kalciumkarbid, kisel, kiselkarbid		
b) Tillverkning av organiska kemikalier såsom — enkla kolväten (linjära eller cykliska, mättade eller omättade, alifatiska eller aromatiska) — syreinnehållande organiska föreningar, särskilt alkoholer, aldehyder, ketoner, karboxylsyror, estrar och blandningar av estrar, acetater, etrar, peroxider och epoxihartser — svavelinnehållande organiska föreningar — kväveinnehållande organiska föreningar, särskilt aminer, amider, nitronyl- och nitroföreningar, nitratföreningar, nitriler, cyanater, isocyanater — fosfor innehållande organiska föreningar — halogenerade kolväten — metallorganiska föreningar — plaster (polymerer, syntetfibrer, regenererad cellulosa) — syntetgummi — färgämnen och pigment — ytaktiva ämnen och tensider		
c) Olje- eller gasraffinaderier		
d) Tillverkning av växtskyddsmedel eller biocider		
e) Tillverkning av sprängämnen		
f) Tillverkning av gödselmedel baserade på fosfor-, kväve- eller kaliumbaserade råvaror (enkla eller sammansatta gödselmedel)		
g) Tillverkning av produkter som innehåller läkemedel, även mellanprodukter		
		a) Fabriker som tillverkar tvättmedel, där produktionskapaciteten är minst 50 ton per år

TABELL 1 Direktivanläggningar		TABELL 2 Andra anläggningar
		b) Målarfärgs-, färg- eller lackfabriker, där produktionskapaciteten är minst 300 ton per år
		c) Limfabriker
		d) Gummifabriker
		e) Fabriker som tillverkar mineraloljeprodukter, där produktionskapaciteten är minst 10 000 ton per år
		f) Fabriker som tillverkar sötningsmedel
		g) Fabriker som tillverkar stärkelsederivat
5. Tillverkning av bränslen eller upplagring och hantering av kemikalier eller bränslen		**5. Tillverkning av bränslen eller upplagring och hantering av kemikalier eller bränslen**
a) Förgasning eller förvätskning av kol eller förgasning eller förvätskning av andra bränslen än kol i anläggningar med en bränsleeffekt på minst 20 megawatt		a) Förgasning eller förvätskning av andra bränslen än kol i anläggningar med en bränsleeffekt på under 20 megawatt och där det tillverkas minst 3 000 ton bränsle per år
b) Framställning av kol (hårt kol) eller av grafitelektroder genom bränning eller grafitisering		
c) Produktion av koks		
		b) Anläggningar för tillverkning av fast, flytande eller gasformigt bränsle, där det tillverkas minst 5 000 ton bränsle per år
		c) Anläggningar för tillverkning av grillkol med trä som råvara, där det tillverkas minst 3 000 ton kol per år
		d) Distributionsstationer för flytande bränslen, där bränslecisternernas totala volym är minst 10 m^3, dock inte distributionsstationer för bränsle som används i motordrivna fordon eller motorbåtar
		e) Andra upplag för flytande bränslen eller hälso- eller miljöfarliga kemikalier i flytande form där det är möjligt att lagra minst 100 m^3 sådana kemikalier, dock inte bränslecisterner i registreringspliktiga energiproducerande anläggningar som avses i bilaga 2, stortransformatorstationer för kraftöverföring eller sådana styckegodslager för färdigt packade produkter som är belägna utanför ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde
		f) Stenkolsupplag
6. Verksamhet där organiska lösningsmedel används		**6. Verksamhet där organiska lösningsmedel används**
a) Ytbehandling av material, föremål eller produkter med användning av organiska lösningsmedel, i synnerhet för appretering, tryck-		a1) Rengöring av ytor med organiska lösningsmedel som innehåller ämnen eller blandningar som är försedda med faroangivelserna

TABELL 1 Direktivanläggningar		TABELL 2 Andra anläggningar
ning, bestrykning, avfettning, vattenskyddsimpregnering, limning, målning, rengöring eller impregnering med en förbrukning av organiskt lösningsmedel som överstiger 150 kg per timme eller mer än 200 ton per år		H340, H341, H350, H350i, H351, H360D eller H360F, när förbrukningen av lösningsmedel överstiger 1 ton per år, men är högst 200 ton per år a2) Verksamheter där förbrukningen av organiska lösningsmedel överstiger 10 ton per år, men är högst 200 ton per år — annan ytrengöring än den som avses i underpunkt a1 — ursprunglig fordonslackering både i produktionsanläggningar och utanför dem — beläggning av metall, plast, textil, väv, folie och papper — beläggning av träytor — läderbeläggning — beläggning av lindningstråd — skotillverkning — trä- och plastlaminering — limning — följande tryckaktiviteter: rulloffset med heatsetfärg, djuptryck av publikationer, andra djuptryck, flexografi, rotationsscreentryck, inklusive rotationsscreentryck på textil och papp, laminering eller lackering — förädling av gummi — bandlackering — träimpregnering
		b) Verksamheter där förbrukningen av organiska lösningsmedel överstiger 10 ton per år — utvinning av vegetabiliska oljor och animaliska fetter och raffinering av vegetabiliska oljor — tillverkning av beläggningar, lacker, lim och tryckfärg — tillverkning av farmaceutiska produkter
		c) Anläggningar där organiska lösningsmedel används och där förbrukningen av dem, frånsett den andel som binds i produkterna, är minst 10 ton per år eller motsvarande toppförbrukning är minst 20 kg i timmen, inklusive verksamhet där flyktiga organiska föreningar frigörs ur de drivgaser eller expansionsmedel som ingår i råvarorna
7. Malm- eller mineralbrytning eller tagande av marksubstanser och torv		**7. Malm- eller mineralbrytning eller tagande av marksubstanser och torv**
		a) Gruvdrift och maskinell guldgrävning
		b) Anläggningar för anrikning av malmer eller mineraler
		c) Stenbrott eller sådan stenbrytning som är

TABELL 1 Direktivanläggningar		TABELL 2 Andra anläggningar
		anknuten till annat än schaktningsarbete och där stenmaterial behandlas minst 50 dagar
		d) Torvutvinning och därtill anknuten dikning
		e) Permanenta stenkrossar eller anläggningar för kalkstensmalning eller flyttbara stenkrossar eller anläggningar för kalkstensmalning som är förlagda till ett visst område och i användning sammanlagt minst 50 dagar
8. Tillverkning av mineralprodukter		**8. Tillverkning av mineralprodukter**
a) Tillverkning av cementklinker i roterugn med en produktionskapacitet som överstiger 500 ton per dygn, eller i andra typer av ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn		a) Cementfabriker där produktionskapaciteten i roterugn är högst 500 ton per dygn och i andra typer av ugnar högst 50 ton per dygn
b) Tillverkning av kalk i ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn		b) Tillverkning av kalk i ugnar med en sammanlagd produktionskapacitet som är högst 50 ton per dygn
c) Smältning av mineraler, inklusive tillverkning av mineralull, med en smältningskapacitet som överstiger 20 ton per dygn		c) Mineralullsfabriker med en smältningskapacitet som är högst 20 ton per dygn, men över 6 000 ton per år
d) Tillverkning av glas inklusive glasfibrer, med en smältningskapacitet som överstiger 20 ton per dygn		d) Fabriker som tillverkar glas eller glasfiber med en smältningskapacitet som är högst 20 ton per dygn, men över 6 000 ton per år
e) Tillverkning av asbest eller asbestbaserade produkter		e) Anläggningar som behandlar asbest eller asbestbaserade produkter
f) Tillverkning av keramiska produkter genom bränning, särskilt takpannor, tegel, eldfast sten, kakel, stengods eller porslin med en produktionskapacitet som överstiger 75 ton per dygn och/eller med en ugnskapacitet som överstiger 4 m^3 och med en satsningsdensitet per ugn på mer än 300 kg/m^3		Tillverkning av följande keramiska produkter genom bränning med en produktionskapacitet som är högst 75 ton per dygn och/eller med en ugnskapacitet på högst 4 m^3 och med en satsningsdensitet per ugn på högst 300 kg/m^3: f1) keramik- eller porslinsfabriker med en produktionskapacitet på minst 200 ton per år f2) lättgrusfabriker med en produktionskapacitet som överstiger 3 000 ton per år
g) Tillverkning av magnesiumoxid i ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn		g) Permanenta betongstationer eller fabriker som tillverkar betongprodukter
		h) Lättbetongfabriker med en produktionskapacitet som överstiger 3 000 ton per år
		i) Gipsskivefabriker
9. Produktion eller behandling av läder eller textilier i en anläggning		**9. Produktion eller behandling av läder eller textilier i en anläggning**
a) Förbehandling (tvättning, blekning och mercerisering) eller färgning av textilfibrer eller textilier där behandlingskapaciteten överstiger 10 ton per dygn		a) Anläggningar där textilfibrer eller textilier förbehandlas eller färgas med en behandlingskapacitet som är minst 1 och högst 10 ton per dygn

TABELL 1 Direktivanläggningar		TABELL 2 Andra anläggningar
b) Garvning av hudar och skinn med en behandlingskapacitet på mer än 12 ton färdiga produkter per dygn		b) Läderfabriker eller anläggningar för pälsberedning, dock inte tillverkning av produkter från färdigt bearbetade skinn
		c) Fiberduksfabriker
		d) Tvättinrättningar där textilier tvättas med vatten, där kapaciteten är minst 1 ton per dygn, eller andra kemiska tvättinrättningar än de registreringspliktiga inrättningar som avses i bilaga 2
10. Tillverkning av livsmedel eller foder		**10. Tillverkning av livsmedel eller foder**
a) Drift av slakterier där produktionskapaciteten överstiger 50 ton slaktkroppar per dygn		a) Slakterier där produktionskapaciteten är minst 5 och högst 50 ton slaktkroppar per dygn
Framställning av livsmedel eller foder med beredning och behandling, utom ren paketering, av följande råvaror, oavsett om de är tidigare behandlade eller obehandlade: b) Enbart animaliska råvaror (andra än enbart mjölk) för en produktionskapacitet på mer än 75 ton färdiga produkter per dygn		b1) Anläggningar som behandlar eller förädlar kött eller köttprodukter och som använder minst 1 000 ton animaliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 75 ton färdiga produkter per dygn b2) Anläggningar som behandlar eller förädlar fisk eller fiskeriprodukter och som använder minst 100 ton animaliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 75 ton färdiga produkter per dygn
Framställning av livsmedel eller foder med beredning och behandling, utom ren paketering, av följande råvaror, oavsett om de är tidigare behandlade eller obehandlade: c) Enbart vegetabiliska råvaror för en produktionskapacitet på mer än 300 ton färdiga produkter per dygn eller 600 ton per dygn, om anläggningen är i drift i högst 90 dygn i rad under ett år		c1) Anläggningar som behandlar eller förädlar potatis eller rotfrukt och som använder minst 2 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn c2) Anläggningar som behandlar eller förädlar grönsaker, oljeväxter, melass eller maltkorn och som använder minst 5 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja c3) Andra anläggningar än de som avses i underpunkterna c1 och c2 och som behandlar eller förädlar vegetabiliska råvaror, och som använder minst 10 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker eller bagerier som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja c4) Bryggerier med en produktionskapacitet som är minst 250 000 liter per år och högst 300 000 liter per dygn c5) Tillverkning av cider och vin genom jäsning med en produktionskapacitet som är minst 750 000 liter per år och högst 300 000 liter per dygn

TABELL 1 Direktivanläggningar		TABELL 2 Andra anläggningar
		c6) Andra anläggningar än de som avses i underpunkterna c4 och c5 och som tillverkar läske- eller alkoholdrycker, där produktionskapaciteten är sammanlagt minst 50 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn
Framställning av livsmedel eller foder med beredning och behandling, utom ren paketering, av följande råvaror, oavsett om de är tidigare behandlade eller obehandlade: d) Animaliska och vegetabiliska råvaror, både i kombinerade och separata produkter, där produktionskapaciteten för färdiga produkter i ton per dygn överstiger 75 om A är minst 10, eller 300 - (22,5 A), om A är mindre än 10 där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av produktionskapaciteten för färdiga produkter. Förpackningen ska inte inkluderas i produktens slutliga vikt. Denna punkt ska inte tillämpas då råvaran är endast mjölk. 		d1) Anläggningar som tillverkar margarin eller andra vegetabiliska eller animaliska fetter eller oljor med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 15, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall högst 300 - (22,5 x A) ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna d2) Industriella anläggningar som tillverkar eller blandar foder eller foderprotein med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 15, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall högst 300 - (22,5 x A) ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna d3) Glassfabriker eller ostmejerier, där produktionskapaciteten för färdiga produkter är minst 1 000 ton per år, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall 300 - (22,5 x A) ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna d4) Anläggningar som tillverkar färdigmat med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 5 000 ton per år, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall 300 - (22,5 x A) ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna
e) Behandling och bearbetning av endast mjölk baserad på en invägning av mer än 200 ton per dygn (årsmedelvärde)		e) Anläggningar för uppsamling, behandling eller bearbetning av endast mjölk baserad på en invägning av minst 100 och högst 200 ton per dygn
		f) Fabriker som tillverkar sötsaker, där produktionskapaciteten är minst 15 ton per dygn
		g) Anläggningar för förpackning av malt-, al-

TABELL 1 Direktivanläggningar		TABELL 2 Andra anläggningar
		kohol- eller läskedrycker, där produktionskapaciteten är minst 50 miljoner liter per år
		h) Tillverkning av gelatin från hudar, skinn och ben
11. Djurstallar eller fiskodling		**11. Djurstallar eller fiskodling**
a) Uppfödning av fjäderfä med mer än 40 000 platser för fjäderfä och svinhus med mer än 2 000 platser för slaktsvin avsedda för produktion (> 30 kg), eller med mer än 750 platser för suggor; med fjäderfä avses höns, kalkoner, pärlhöns, ankor, änder, gäss, vaktlar, duvor, fasaner, rapphöns och andra fåglar		a) Djurstallar som är avsedda för minst 50 mjölkkor, 100 köttnöt, 60 hästar eller ponnyer, 250 tackor eller getter, 100 fullvuxna suggor, 250 slaktsvin, 4 000 värphönor eller 10 000 broilrar
		b) Pälsdjursfarmer för minst 500 avelshonor av mink eller iller eller för minst 250 avelshonor av räv eller sjubb
		c) Djurstallar eller pälsdjursfarmer för andra djurarter än de som nämns i a eller b, när antalet djurenheter uträknade enligt djurenhetskoefficienten i tabell 1 i bilaga 3 är minst 250
		d) Tillståndsplikten för djurstallar och pälsdjursfarmer där det finns flera arter av de produktionsdjur som nämns i a eller b eller i bilaga 3 bestäms utifrån antalet djurenheter uträknade enligt djurenhetskoefficienterna i bilaga 3. I sådana fall sammanräknas antalet djurenheter för alla de olika produktionsdjuren och totalsumman jämförs med den till djurenheter omräknade gräns för tillståndsplikten som fås för produktionsdjuret med det största antalet djurenheter och där tillståndsplikt inträder. Den till djurenheter omräknade gränsen för tillståndsplikt för de produktionsdjur som avses i a eller b fås genom att multiplicera gränsen för tillståndsplikt uttryckt i antal djur enligt a eller b med djurenhetskoefficienten i bilaga 3. När tillståndsgränsen räknas ut beaktas inte övriga djur på gården, om deras sammanräknade antal djurenheter uträknade enligt djurenhetskoefficienterna i bilaga 3 är högst 10
		e) Fiskodlingar där minst 2 000 kg torrfoder eller den mängd annat foder som har motsvarande näringsvärde används årligen eller där fiskbeståndet ökar med minst 2 000 kg per år, eller som omfattar en minst 20 hektar stor damm eller grupp av dammar med naturligt foder
12. Trafik		**12. Trafik**
		a) Hamnar eller lastnings- eller lossningskajer som i huvudsak är avsedda för handelssjöfart

TABELL 1 Direktivanläggningar		TABELL 2 Andra anläggningar
		och som lämpar sig för fartyg med en dräktighet som överstiger 1 350 ton
		b) Flygplatser
		c) Depåer för fler än 50 bussar eller lastbilar eller arbetsmaskinsdepåer av motsvarande storlek
		d) Utomhus belägna motorsportbanor
		e) Kemikaliebangårdar eller terminaler där hälso- eller miljöfarliga kemikalier förflyttas från ett transportmedel till ett annat transportmedel eller ett upplag, eller från ett upplag till ett transportmedel, dock inte förflyttning av styckegods
13. Behandling av avfall som sker yrkesmässigt eller i en anläggning samt behandling av avloppsvatten		**13. Behandling av avfall som sker yrkesmässigt eller i en anläggning samt behandling av avloppsvatten**
a) Behandling av avfall i avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar för avfall med en kapacitet som överstiger 3 ton per timme för icke-farligt avfall och med en kapacitet som överstiger 10 ton per dygn för farligt avfall		a) Avfallsförbränningsanläggningar eller samförbränningsanläggningar för avfall som bränner fast eller flytande avfall med en kapacitet på högst 3 ton per timme för icke-farligt avfall och med en kapacitet på högst 10 ton per dygn för farligt avfall
b) Bortskaffande eller återvinning av djurkroppar eller animaliskt avfall där behandlingskapaciteten överstiger 10 ton per dygn		b) Anläggningar där behandlingskapaciteten i fråga om djurkroppar eller animaliskt avfall är högst 10 ton per dygn
c) Fristående avloppsreningsverk för avloppsvatten från anläggningar som avses i tabell 1 och som inte omfattas av rådets direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse		c) Andra än sådana fristående avloppsreningsverk för industrier som avses i 13 punkten underpunkt c i tabell 1 där processat avloppsvatten från de verksamheter som avses i tabell 2 behandlas
d) Behandling av farligt avfall med en kapacitet som överstiger 10 ton per dygn genom en eller flera av följande verksamheter: — biologisk behandling — fysikalisk-kemisk behandling — sammansmältning eller blandning innan någon av de övriga verksamheter som förtecknas i 13 punkten underpunkterna a och d i tabell 1 inleds — omförpackning innan någon av de övriga verksamheter som förtecknas i 13 punkten underpunkterna a och d i tabell 1 inleds — återvinning/regenerering av lösningsmedel — återvinning/regenerering av oorganiska material utom metaller och metallföreningar — regenerering av syror eller baser — återvinning av komponenter som används		

TABELL 1 Direktivanläggningar		TABELL 2 Andra anläggningar
till att minska föroreningar — återvinning av komponenter från katalysatorer — omraffinering av olja eller annan återanvändning av olja — invallning direkt på marken		
e) Bortskaffande av icke-farligt avfall med en kapacitet som överstiger 50 ton per dygn genom en eller flera av följande verksamheter, och med undantag för verksamheter som omfattas av rådets direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse: — biologisk behandling — fysikalisk-kemisk behandling — förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning — behandling av slagg och aska — behandling i anläggningar för fragmentering av metallavfall, inbegripet avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter samt uttjänta fordon samt därtill hörande komponenter		
f) Återvinning, eller en kombination av återvinning och bortskaffande, av icke-farligt avfall med en kapacitet som överstiger 75 ton per dygn genom en eller flera av följande verksamheter, och med undantag för verksamheter som omfattas av rådets direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse: — biologisk behandling — förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning — behandling av slagg och aska — behandling i anläggningar för fragmentering av metallavfall, inbegripet avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter samt uttjänta fordon samt därtill hörande komponenter När den enda avfallshantering som bedrivs är anaerob biologisk nedbrytning, ska tröskelvärdet för kapacitet för denna verksamhet vara 100 ton per dygn		
g) Avstjälpningsplatser som tar emot mer än 10 ton avfall per dygn eller med en totalkapacitet på mer än 25 000 ton, med undantag för avstjälpningsplatser för inert avfall		
h) Tillfällig lagring av farligt avfall som inte omfattas av 13 punkten underpunkt g i tabell 1 i avvaktan på någon av de verksamheter som förtecknas i 13 punkten underpunkterna a, d, g		

TABELL 1 Direktivanläggningar		**TABELL 2 Andra anläggningar**
och i tabell 1, med en totalkapacitet på mer än 50 ton med undantag för tillfällig lagring, före insamling, på den plats där avfallet uppkommer		
i) Lagring under markytan av farligt avfall med en totalkapacitet på mer än 50 ton		
		d) Behandling och avledning av avloppsvatten från tätbebyggelse där personekvivalenten är minst 100 personer
		e) Deponier för utvinningsavfall
		f) Annan behandling av avfall än vad som avses i 13 punkten underpunkterna a, b och e i tabell 2 och som omfattas av tillämpningsområdet för avfallslagen och sker i en anläggning eller yrkesmässigt
14. Annan verksamhet		**14. Annan verksamhet**
		a) Utomhus belägna skjutbanor
		b) Permanenta, utomhus belägna anläggningar för blästring
		c) Permanenta djurgårdar eller nöjesparker
		d) Krematorier eller anläggningar för kremering av sällskapsdjur
		e) Andra gödselfabriker än de som avses i 4 punkten underpunkt f i tabell 1
		f) Prospektering efter och utvinning av olja och gas inom Finlands territorialvatten eller i Finlands ekonomiska zon samt annan därmed förknippad verksamhet

Bilaga 3

DJURENHETSKOEFFICIENTER VID UTRÄKNING AV TILLSTÅNDS- OCH BEFOGENHETSGRÄNSER FÖR DJURSTALLAR OCH PÄLSDJURSFARMER

Tabell 1. Djurenhetskoefficienter för uträkning av det totala antalet djurenheter i djurstallar och pälsdjursfarmer. För andra djurarter ska djurenhetskoefficienten för det djur användas som närmast motsvarar det aktuella djuret i fråga om årlig kväveutsöndring.

Djur	**Djurenhetskoefficient**
Mjölkko	10,8
Diko	4,3
Kviga (12—24 mån)	4
Köttnöt (tjur 12—24 mån)	5,7
Avelstjur (tjur > 2 år)	8,1
Kalv 6—12 mån	3,4
Kalv < 6 mån	1,7
Sugga med grisar	2,6
Slaktsvin*	1,00
Galt	1,8
Sinsugga i suggstall	1,8
Avvand gris, 5—11 veckor, om det inte finns suggor på gården*	0,24
Häst 2 år—	3,9
Ponny** 2 år—, häst 1 år	2,8
Liten ponny** 2 år—ponny** 1 år, häst < 1 år	2,0
Liten ponny**1—2 år, ponny** < 1 år	1,2
Liten ponny** < 1 år	0,8
Åsna (enligt mankhöjd och ålder liksom i fråga om ponnyer och små ponnyer)	0,8—2,8
Får (tacka med lamm, bagge)	0,6
Get (get med killingar, bock)	0,6
Värphöna	0,07
Broilermor	0,07
Tupp	0,1
Kalkonmoder	0,14
Slaktkalkon*	0,12
Broiler*	0,03
Unghöna*	0,04
Ankmoder, slaktanka*, gåsmoder, slaktgås*, fasanmoder, slaktfasan*	0,07
Andmoder, slaktand*	0,06
Vaktel, pärlhöna	0,04
Kaninhona med ungar***	0,19
Struts	0,9
Bison	2,5

Djur	Djurenhetskoefficient
Vildsvin	0,9
Mink och iller, avelshona med ungar	0,18
Mink och iller, unge	
Mink och iller, avelshane	
Räv och sjubb, avelshona med ungar	0,41
Räv och sjubb, unge	
Räv och sjubb, avelshane	

* per djurplats
** ponny: mankhöjd som fullvuxen 120—140 cm; liten ponny: mankhöjd som fullvuxen < 120 cm
*** Levande vikt för kaninhona ca 5 kg. Utöver ungarna inräknas kaninhanen i honans djurenhetskoefficient.

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET ISSN 1456-9663